

BMC Records

BMC CD 255

Gadó Gábor – Laurent Blondiau: Veil and Quintessence

Hosszú évek után újra BMC-lemezzel jelentkezett Gadó Gábor, az utóbbi két évtized kérérelhetetlenül idioszinkratikus alkotója. Ilyen gazdag életművel persze nem lehet nem észrevenni az utalásokat eddigi munkáira. Az a benyomásom, hogy Gadó részleges és viszonylagos visszavonulása arról szól, hogy van visszatérés a végpontból, márpedig a gitáros több ilyenhez is eljutott. Rendszeres duói Dukay Barnabással azt mutatták meg, hogy megközelíthető az abszolút nulla pont, a „tabula rasa”, a teljes kiüresítés alapján játszott tiszta improvizációval – persze ezek a koncertek aligha volnának digipakba gyömöszölhetőek. Viszont más szempontból összegző és talán lezáró lemez is volt kvartett-jének Dave Liebman közreműködésével felvett koncertje, amiről tényleg csak a legmagasabb elismeréssel lehet beszélni. A korábbi sorlemezek (a szerzőként való közreműködését is ideszámítva) megmutatták, hogy Gadó témái mindig újabb távlatokat hódítanak meg. Így szerzői pályájának folytathatósága ragadható meg abban, hogy duó partnere az a Laurent Blondiau, akivel már másfél évtizede is együtt dolgozott, a-Unit nevű együttes BMC-lemezén. A belga trombitás-szárnykürtös a Mâäk's Spirit (újabban Mâäk Quintet) nevű zenekarával lett az egész kontinensen ismert. Azóta is hihetetlenül produktív: az együttes kibővített világzenei verziójával a DeWerf-nél, a BMC-vel több szempontból szövetséges műhelynél vettek fel utóbbi lemezt. Afrikai táncosok működnek együtt Blondiau Electro Project-jével, és ezeken túl is több más produkciója fut. A trombita-gitár duóban mindig van valami klasszicizálás; nekem persze Snétberger Ferenc és Markus Stockhausen jut eszembe, de ez egész más, hiszen Gadó elektromos gitáron játszik, de ujjal penget. A hangszer-összeállításból adódó várakozásaimat sokszorososan megerősíti a címadó, vagy a Chanson című szám, ahol is – gyanítom – JSB kép lógott a stúdió falán. Feldolgozás? Dehogyan. Gadó és partnere absztrakciós szintje annál sokkal magasabb, a meghaladhatatlan klasszikus szellemiségének és egy kevés zenei elemének belsővé tételéről van szó. A lemez sűrűsége elképesztő. Analitikus hallgatást javaslok, az összes szépség nem is kibontható első hallásra, arról nem beszélve, hogy a címek nyomán felsejlő gondolati síkok, a fátyol mögül felsejlő esszencia izgalmas asszociációkra biztat.